

Определение на Общия съд от 24 октомври 2013 г. — Stromberg Menswear/CXВП — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG)

(Дело T-451/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по отмяна — По-ранна словна марка на Общността „STORMBERG“ — Отказ на притежателя от спорната марка — Решение за прекратяване на производството по отмяна — Молба за *restitutio in integrum* — Задължение за лотивиране — Член 58, параграф 1, член 76, параграф 1 и член 81, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти явно лишена от всякакво правно основание)

(2013/С 367/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Stromberg Menswear Ltd (Лийдс, Обединено кралство) (представители: А. Tsoutsanis, avocat, и С. Tulley, solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Leketoy Stormberg Inter AS (Кристиансанд, Норвегия) (представители: първоначално Т. Mølsgaard, а впоследствие J. Løje, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 3 август 2012 г. (преписка R 389/2012-4), постановено в производство по отмяна със страни Stromberg Menswear Ltd и Leketoy Stormberg Inter AS.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Stromberg Menswear Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 2.3.2013 г.

Определение на Общия съд от 24 октомври 2013 г. — Stromberg Menswear/CXВП — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG)

(Дело T-457/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Словна марка на Общността „STORMBERG“ — Жалба срещу молбата за преобразуване на марка на Общността в заявки за национални марки — Недопустимост на жалбата пред апелативния състав — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2013/С 367/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Stromberg Menswear Ltd (Лийдс, Обединено кралство) (представители: А. Tsoutsanis, avocat, и С. Tulley, solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Leketoy Stormberg Inter AS (Кристиансанд, Норвегия) (представители: първоначално Т. Mølsgaard, а впоследствие J. Løje, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 3 август 2012 г. (преписка R 428/2012-4), постановено по молбата на Leketoy Stormberg Inter AS за преобразуване на марка на Общността в заявки за национални марки.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Stromberg Menswear Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 2.3.2013 г.

Жалба, подадена на 2 август 2013 г. — APRAM/ Европейска комисия

(Дело T-403/13)

(2013/С 367/52)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: APRAM — Administração dos Portos da Região Autónoma da Madeira, SA (Фуншал, Португалия) (представител: М. Gorjão-Henriques, advogado)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени членове 1 и 2 от Решение С(2013) 1870 окончателен на Европейската комисия от 27 март 2013 г., което се намалява финансовата помощ от Кохезионния фонд за проект „Развитие на пристанищната инфраструктура на автономна област Мадейра — пристанище Канисал“, Мадейра, Португалия,
- да обяви за неприложим в случая Регламент (ЕО) № 16/2003 ⁽¹⁾, и по-конкретно член 7 от него, поради съществени процесуални нарушения, нарушение на Регламент (ЕО) № 1164/94 ⁽²⁾ или, при всички случаи, нарушение на общите принципи на правото, действащи в правния ред на ЕС,
- да задължи Европейската комисия да изплати дължимия остатък,
- при условията на евентуалност:
 - а) да постанови, че правото да се иска връщане на вече платените суми и правото на задържане на все още неизплатения остатък са погасени по давност.
 - б) да задължи Европейската комисия да намали корекцията, която е извършила по повод евентуални нередности, основание за неплащане на целия остатък и искане да се възстановят изцяло сумите за разходите, платени след 3 юни 2003 г., но фактурирани между юни 2002 г. и февруари 2003 г.

при всички случаи да осъди Европейската комисия да заплати разноските по делото.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. Първо основание — нарушение на правилата за допустимост на разходите

- С обжалваното решение се нарушават правните норми за прилагане на Договора, и по-конкретно тези относно допустимостта на финансираните от европейски фондове разходи, а именно член 11 от Регламент (ЕО) № 1164/94 и член 7 от Регламент (ЕО) № 16/2003. В това отношение между страните е спорно дали разходите, направени след или в началото на периода на допустимост, но отразени в по-ранна фактура, представляват разходи, които могат да бъдат финансирани с европейски средства.

2. Второ основание — незаконосъобразност на член 7 от Регламент (ЕО) № 16/2003 поради съществени процесуални нарушения и нарушаване на норма от по-висок ранг

- Обжалваното решение освен това е незаконосъобразно, понеже се основава на Регламент (ЕО) № 16/2003, който на свой ред е незаконосъобразен, доколкото не е бил приет от колегиума на Комисията съгласно процедурата по оправо-мощаване, писмената процедура или пък друга опростена процедура в съответствие с Процедурния правилник на Комисията ⁽³⁾ и доколкото е в нарушение на член 18 от същия, и понеже Комисията тълкува член 7 от Регламент (ЕО) № 16/2003 в противоречие с Регламент (ЕО) № 1164/94.

3. Трето основание — нарушение на принципа на субсидиарност

- Принципът на субсидиарност изисква установяването на национални норми относно допустимостта на разходите, тъй като икономическото, социалното и териториалното сближаване е област на споделена компетентност между Съюза и държавите членки, в която поради това важи посоченият принцип. Регламент (ЕО) № 16/2003 обаче нарушава принципа на субсидиарност, доколкото не само не споменава, но и не обосновава необходимостта от режима, който установява, от гледна точка на този принцип.

4. Четвърто основание — нарушение на принципа на оправданите правни очаквания, нарушение на принципа на правната сигурност и нарушение на задължението на администрацията да спазва собствените си актове

- В трайната си административна практика Европейската комисия е тълкувала въпросната норма в посочения от APRAM смисъл.
- Това тълкуване произтича от надлежни източници на Европейската комисия и е сведено до знанието на Португалската република и на останалите държави членки; то е дало основание на португалската държава да очаква, че ще бъдат възстановени разходите по фактурите, получени преди на Европейската комисия да бъде представено пълното заявление и платени след датата на представянето му. Такова е и становището на компетентните национални органи. Това е причината, поради която у APRAM е възникнало оправдано очакване, че въпросните разходи действително са допустими.

- Налагането на тълкуването, понастоящем застъпвано от Комисията, е в явно нарушение на принципа на правната сигурност, тъй като това тълкуване, което нито е сигурно, нито предвидимо, води до значителна финансова тежест за APRAM.

5. Пето основание — нарушение на принципа на пропорционалност

- Макар съгласно член 3 от приложение II към Регламент (ЕО) № 1164/94 Европейската комисия да може да извърши финансовите корекции, които счита за необходими, и това да доведе до пълно или частично отнемане на отпуснатата за проекта помощ, посочената институция е длъжна да спазва

принципа на пропорционалност, като взема предвид конкретните обстоятелства — като вида нередовност и финансовото въздействие на евентуалните недостатъци на системите за управление и контрол — така че да не приеме непропорционална мярка. При това положение е неразбираемо пълното отнемане на отпуснатите помощи, след като корекции в размер на 100 % се прилагат само когато недостатъците на системите за управление и контрол са от такъв мащаб или установената нередност е толкова сериозна, че всъщност е налице пълно неспазване на общностните норми, което влече нередовност на всички плащания. Когато случаят не е такъв, органите предлагат корекции само с 5 % или 2 %, дори с 0 %.

— Трудностите при тълкуването на въпросната норма са смекчавашо обстоятелство от решаващо значение, което Европейската комисия винаги трябва да отчита. Предвид описаните обстоятелства съществуват не толкова обременителни мерки за постигането на преследваната цел, като например корекция с намален или дори нулев процент. Следователно дори Комисията да реши да извърши корекция на отпуснатите средства — хипотеза, която жалбоподателят отхвърля — тази корекция в никакъв случай не следва да е повече от 5 %, а да е по-малка или дори нулева.

6. Шесто основание — давност

— При всички случаи възможността да се иска връщане на сумите за разходите отпреди 3 юни 2003 г. вече е погасена по давност, тъй като последната фактура е от 28 февруари 2003 г., тоест три месеца и два дни преди въпросната дата. Съгласно Регламент (ЕО) № 2988/95⁽⁴⁾ давностният срок за търсене на тези суми е четири години, считано от датата, на която е извършена нередността.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 16/2003 на Комисията от 6 януари 2003 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1164/94 на Съвета по отношение на допустимостта на разходи в контекста на мерките, частично финансирани от Кохезионния фонд (ОВ L 2, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 94).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1164/94 на Съвета от 16 май 1994 година за създаване на Кохезионен фонд (ОВ L 130, стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 308, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2 стр. 216.

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).

Жалба, подадена на 2 август 2013 г. — Companhia Previdente и Socitrel/Комисия

(Дело T-409/13)

(2013/C 367/53)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподатели: COMPANHIA PREVIDENTE — Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA (Лисабон, Португалия)

и SOCITREL — Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (Трофа, Португалия) (представители: D. Proença de Carvalho, J. Caimoto Duarte, F. Proença de Carvalho и T. Luísa Faria, advogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да приеме жалбата за допустима и основателна,

— да отмени Решение D/2013/048425 от 24 май 2013 г., с което генерална дирекция „Конкуренция“ на Европейската комисия отказва да намали на основание невъзможност за плащане глобата, която е наложена на SOCITREL в производство, образувано поради нарушаване на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, и за чието заплащане COMPANHIA PREVIDENTE отговаря солидарно,

— да намали глобата на жалбоподателите поради невъзможността им да я заплатят.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две основания.

1. Първо основание — неизпълнение от страна на Комисията на задължението ѝ за мотивиране съгласно член 296 ДФЕС, доколкото тя не е взела предвид представените от групата COMPANHIA PREVIDENTE данни за невъзможността на тази група да заплати глобата

— Жалбоподателите твърдят, че Комисията е нарушила член 296 ДФЕС, тъй като не е мотивирала надлежно отказа си да уважи искането за намаляване на глобата поради невъзможност същата да бъде заплатена, доколкото не е анализирала конкретното условията, които — съгласно практиката ѝ по вземане на решения (в частност съгласно точка 35 от Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003⁽¹⁾, наричани по-нататък „Насоките“) и съгласно съдебната практика на Европейския съюз във връзка с невъзможността за заплащане на глоби — следва да са налице, за да се предостави намаление на съответната глоба, и доколкото не е преценила надлежно доводите на СР, що се отнася до изпълнението на въпросните условия от страна на групата COMPANHIA PREVIDENTE.

2. Второ основание — фактическа грешка, явна грешка в преценката и нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото Комисията не е намалила глобата въпреки невъзможността на COMPANHIA PREVIDENTE да я заплати